

Šiaulių miesto meras Artūras Visockas su jaunaisiais „Romuvos“ gimnazijos žurnalistais – apie miestą, žmones ir tai, kas svarbiausia

Saulėtą kovo 15-osios popietę „Romuvos“ gimnazijos jaunosios žurnalistės trečiokės Guoda Karlikauskaitė, Greta Grušaitė, Gabrielė Imbrasaitė ir Laneta Pakštytė, lydimos mokytojos Rasos Malinauskienės, apsilankė Šiaulių miesto savivaldybėje ir pakalbino miesto merą Artūrą Visocką. Numatytas pusvalandžio trukmės pokalbis užsitęsė gerokai ilgiau – kalbėtasi apie miestą ir jo ateitį, apie jaunimą ir gyvenimo prasmę, apie sąžinę ir meilę. Meras viso pokalbio metu lyg iš mažyčių dalelių dėliojo žmogaus gyvenimo paveikslą, kuris itin svarbus jaunam žmogui, šį savo paveikslą tik pradėjusiam kurti.

TOLIAU SKAITYTI ČIA

Apie darbą miestui

Pokalbio metu meras pasidžiaugė, kad žmonės vis labiau pasitiki miesto savivalda. Ką reikia daryti, kad situacija dar labiau pasikeistų – žmonės turėtų nors kartą per metus apsilankyti bent viename miesto tarybos posėdyje. Tai labai svarbu – kiekvienas miesto tarybos sprendimas gali pasikeisti žmonių naudai, jei tie žmonės ateitų ir kalbėtų apie tai komitetuose, kurie yra visiškai atviri kiekvienam šiauliečiui. Problema tame, kad miestiečiai kol kas visiškai nesinaudoja tokia galimybe. Kitaip tariant, demokratija neveikia. Meras stengiasi, bando įtraukti žmones ir jam tai sekasi. Bet negalima žmonių atakuoti. Jie turi tai daryti savo noru. Kuo žmonės labiau domėsis tarybos darbu, tuo greičiau taryba keisis. Stebėti tarybos posėdžius – tai galimybė pažinti politikus. Tada žmogui lengviau susigaudyti rinkimuose, pasirinkti už ką balsuoti.

Dabar vyrauja aiškus, švarus, tvarkingas susikalbėjimas su visomis struktūromis, kurios reikalingos sklandžiam miesto darbui – su vyskupu E.Bartuliu, su kariuomene. Miesto grožiui, keliams ir šaligatviams skiriamos ženkliai didesnės sumos iš tų pačių lėšų. Jų nėra papildomų, tik tereikia tikslingiau naudoti turimus resursus. Remontuojami ir renovuojami darželiai. Šiauliai atsigauna, mieste vyks daug darbų. Pasikeis visas centras. Šiauliai – kietas miestas. Žmonėse potencialo daug, jaunimas – fantastiškas. Visada gali būti geriau, bet gali daryti tiek, kiek įmanoma padaryti.

Meras patikino, kad per savo darbo taryboje metus nepardavė nė vieno sprendimo, nes tai kirstųsi su jo sąžine, o kai kurie politikai tai daro kasdien. Svarbi yra jaunimo politinė atsakomybė – reikia eiti balsuoti, o ne tik prie ežero būti, nes rinkimų metu sprendžiama jauno žmogaus ateitis. 5 minutės per dieną bendram labai pakeistų miesto ir valstybės veidą. Meras teigia, kad kažkas mumyse yra įvykę, kad mes domimės tik savo asmeniniais reikalais. Tai normalu, bet reikėtų taip – 95 procentai sau, 5 procentai – bendram interesui.

Į teiginį, kad žmonės netiki, jog vienas kažką galėtų pakeisti, kad nediršta, bijo, meras atsakė: „**Viskas tampa drąsu, kai pabandai**“. Jis kviečia į posėdžius, kad žmonės matytų politikus, kritikuotų. Ir tada, kai kils kokia mintis, ateiti ir ją išsakyti.

Apie demokratijos trūkumą. Demokratija egzistuoja tik pavadinime. Tikroji demokratija yra tik tada, kai išrinkti žmonės atstovauja rinkėjus. Bet žmonės nepažįsta politikų. Tai leidžia politikams dirbti be jokios kontrolės. Tada jie dirba sau, o ne atstovauja tuos žmones, kurie juos išrinko. Patys žmonės, būdami aktyvesni, gali tai pakeisti.

Meras tvirtai įsitikinęs, kad jaunimas – miesto ateitis. Viskas priklausys nuo jų gilesnio požiūrio. Ir niekas neprašo lipti iš karto ant dešimto laiptelio, tereikia ant pirmo, bet judėti, domėtis, būti aktyviems. Bet daryti tai konstruktyviai. Meras nebijo kritikos, tai skatina dirbti geriau. Kritika yra geranoriška ir piktavalė. Jei žmogus suklysta – negali pykti. Politikas turi viską sugerti į save ir nepykti. Bet tai tave vis tiek veikia neigiamai. Tada turi eiti „numirti“ į namus. Paskui atsigauni ir vėl eini. Nuo ko atsigaunama? Nuo žmonių,

jų teigiamos reakcijos, nuo gero žvilgsnio, nuo tikėjimo savo veikla, nuo žmonių palaikymo. Jei nebūtų to palaikymo – dirbti neįmanoma. Žmonės yra stipri jėga, bet jiems trūksta aktyvumo. Savivaldybėje nuo 2015 metų - visiškai atvirumas. Meras bendrauja visais įmanomais šiuolaikiniais būdais – žinutės, pokalbiai telefonu, internetinė erdvė, socialiniai tinklai. Meras stengiasi atsakyti į visus šiauliečių klausimus. Meras neperka spaudos – ji brangiai kainuoja. Už lėšas, išleistas spaudai, galima nutiesti 8 šaligatvius. Meras pasirinko juos. Visa informacija - Šiaulių miesto savivaldybės tinklapyje. Žmonės jau pradeda įprasti ten ieškoti informacijos. Savivaldybėje pagaliau atsirado elektroniniai dokumentai, tik prieš dvejus metus buvo pradėta dirbti su šiuolaikinėmis technologijomis ir elektroninėmis dokumentų versijomis.

Apie mero darbą

Reglamentuotų darbo valandų beveik nėra. Pirmą savaitę tapęs meru miegodavo po 2 valandas. Eidamas į šį postą puikiai žinojo, ko reikia Šiauliams. Atėjimas į šį postą 2015 metų pavasarį buvo nelengvas – tuo metu reikėjo gelbėti miesto biudžetą. Bet išgelbėti miestą nuo rimtų ekonominių bėdų pavyko.

Dabartinė situacija jau ves tik į ateitį, miestas tvirtai stojasi ant kojų. Savivaldybė dirba kitaip, pastangų dedama daug. Sąžiningai dirbantys aukojasi, nes administracijos darbuotojai dirba sunkiai, o atlyginimas nėra didelis. Šiauliai yra unikalūs, nes čia daug stiprių asmenybių, sąžiningų darbuotojų. Šiauliečiai yra tikri. Jais didžiuojasi visur, kur tik jie dirba. Šiauliai daugybėje sričių Lietuvoje diktuoja madas.

Apie šventes

Tik Šiauliai išdrįso pagrindinį vėliavos kėlimą švenčių metu patikėti jaunimui. Tai buvo rizikinga, tačiau meras pasitiki jaunimu. Jis pasakė: „Aš būsiu jūsų svečias“. Ir jauni žmonės puikiai susitvarkė su jiems tekusia atsakomybe. Anksčiau į Vasario 16-osios šventę ateidavo 100 žmonių, šiais metais atėjo 3000. Jaunimas miesto centre suorganizavo linksmą diskoteką. Bet kurioje šventėje svarbiausia, kaip žmogus jaučiasi viduje. Smagu, kad atėjo daug žmonių, bet labiau rūpi – ar žmogus atėjo iš tikėjimo ar šiaip. Bet jau judama link teigiamų pokyčių – daug kas daroma iš tikėjimo, vidinių paskatų, o ne todėl, kad kažkas liepė.

Apie mokyklą, mokinius, mokytojus...

Mokytojas laisvas ir neįsitempęs tada, kai dirba ne dėl pinigų. Tada jo darbas kokybiškesnis. Bet dažnai gyvenimas yra kitoks.

Mokinys ir mokytojas, politikai - visi žmonės, todėl reikia suprasti vieniems kitus. Mokinys gali užjausti mokytoją, tarp mokinio ir mokytojo gali vyrauti visiškai normali draugystė, bet reikia kultūros, reikia išaugti iš primityvizmo. Mokytojui lengviau vesti pamoką, kai jis turi kietą ranką. Mokiniai dažnai tokiems mokytojams – „kirviams“ vėliau padėkoja, nes šie daug ko išmokė, nes tikslas – žinios. Ateitis – kultūros ir gimnazistų lygio augimas.

Kokia mokyklų ateitis Šiauliuose? Jei mokytojai netingės, o mokiniai supras, kokiame procese dalyvauja – viskas bus gerai. Problema – netinkamai naudojami ištekliai. Mokyklose gausu elektroninių lentų, o programų joms nėra. Jos stovi gražios, baltos, bet nenaudojamos. Tai – ateities dalykai. Mokykla turi būti europėjanti, laisvėjanti, bendradarbiaujanti.

Mokyklos direktorius turi būti ir labai griežtas, kad išlaikytų teisingas vadovaujamos įstaigos linijas, ir tuo pačiu labai geras, kad vyktų procesas. Tai labai subtilus ir sudėtingas dalykas. Meras dalinasi savo patirtimi. Vaikystėje jis labai gerai suprato, ką reikia daryti, **kad nereikėtų ruošti namų darbų – atidžiai klausytis per pamoką**. Tada lengva – tu viską supranti, viską greitai padarai ir tada gali eiti sportuoti ar daryti tai, ką mėgsti. J.Janonio gimnazijoje besimokantis jo sūnus Ugnius daro tą patį. Svarbiausia suvokti, kas ką turi veikti – mokinys ateina nemokamai pasiimti žinių iš to šaltinio, kuris stovi prieš jį - mokytojo. Tai lobis. Tereikia sekti šaltinį. Tai mokinys supranta vėliau. Bet reikia stengtis tai suvokti anksčiau ir tinkamai išnaudoti tas galimybes. („Jėzau, kaip norėčiau vėl mokytis“ – juokdamasis sako meras). Jo sūnus gali parnešti visus 10-ukus, bet jis dažnai paklausia savo sūnaus, kokį klausimą šis uždavė mokytojui per pamoką. Norėdamas užduoti klausimą, turi suprasti temą. Ne pažymiai nulemia esmę. Neįmanoma gauti

bloga pažymio, jei nors kiek gerbi mokytoją. **Čia gimnazistės merui paprieštaravo, nes sakė, kad net gerbdamos mokytoją vis tik kartais gauna nepageidaujamą įvertinimą. Jis sutiko, kad gyvenime būna visko.**

Ar visi mokytojai teisingi, teisūs? Būna visko. Ginčytis su mokytoju prasminga, kai tu žinai, kad gali pasiekti savo tikslą. Kartais ginčytis beviltiška. Kartais mokytojui reiktų paaiškinti tuos dalykus, kuriuos mokiniai mokėsi prieš keletą metų. Dažnai mokytojai mesteli: „Tai jau turėjai 5-oje klasėje mokėti“. Tai mokinius atitolina nuo mokinių. Toks mokytojas nėra tikras mokytojas. Bet reikia dėkoti blogam mokytojui - jis padeda atskirti blogą mokytoją nuo gero.

Kokią matote Lietuvos ateitį?

„Ta mūsų šalėlė neįtikėtinai gera,“ – sako meras. Unikali šalis. Tai, kad mes iš jos išvažiuojame - visiškai nesusipratimas. Užterštos mūsų smegenys. Čia turėtų atvažiuoti žmonės. Žmonės skundžiasi, kad blogai gyvename, ir mato dvi ryškias problemas – nėra kur automobilio pastatyti ir kaip numesti svorio. Lyg rimtesnių bėdų ir nebūtų.

O emigruojantiems norėtų pasakyti svarbiausią dalyką - visos užsienio valstybės žiūri, kaip pigiai nupirkti jauną žmogų, O dar geriau –išsilavinusį. Jauni žmonės yra puikūs, nuostabūs. Bet čia yra tas pats vergų pirkimas tik kita forma. Jaunus žmones nuperka, o jie to nesupranta. Juos nuperka turtingos valstybės, kad ir toliau turtingai gyventų mūsų jaunų, išsilavinusių žmonių dėka. Kas yra pinigai – tik skaičiukai. Jie nėra gyvenimas. Laimingesnis būna paprastas valstietis, o ne dangoraižyje gyvenantis turtuolis. Jei turėsi 20 laikrodžių – ar tavo gyvenimas nuo to bus laimingesnis? Yra įvedama kažkokia nesveika norma. Meras papasakojo apie istorinį vergų atsiradimą, kuris turi daug ką bendro su šiomis dienomis.

Nesąmonė, kad neįmanoma išgyventi Lietuvoje. Šiauliuose irgi galima daug uždirbti, bet už kiekvieną dalyką yra sava kaina – norėdamas daug uždirbti, turi daug ir aukoti – sveikatą, laiką su šeima. Tada tu turi rinktis, ko labiau nori: ar auginti savo vaikus ir juos matyti kasdien, ar dirbti Londone ir su jais susitikti du

kartus per metus. Jis rinkosi auginti vaikus. Gyvena paprastame bute, vaikšto į darbą pėsčiomis. Jo neįmanoma nupirkti, nes svarbiausia - vertybės.

Apie tai, kas svarbiausia...

Visi mirsim. Svarbu, kaip tu nugeni tau skirtą atkarpa. Žmogus linkęs šioje žemėje viską naikinti. Mes – naikintojai. Kodėl taip darom? Neaišku. Kaip reikia 200 valstybių susitarti dėl bendro klimato, kuris, jei nepavyks valstybėms susitarti, lems liūdną žmonijos ateitį. O tartis būtina.

Jeigu atsakytumė į daugelį svarbių klausimų - mes atsikratytume daugelio kančių. Mes paskęstame smulkmenose, nebeatome bendro vaizdo – nebeatome meilės. Tu myli žemę ir viską, kas yra aplink tave - štai tas bendras vaizdas. Neįmanoma nemylėti, jeigu pakeli akis aukščiau.

Ir pabaigai...

- ❖ Linkėjimai jūsų mokyklai - „Romuvos“ gimnazijai.
- ❖ Sukurkite madą - lankytis posėdžiuose. Kiekvieną kartą apsilankę posėdžiuose priversite tarybą efektyviau dirbti. Nesiburiančios į bendrijas žmonės leidžia valdžiai dirbti be jokios kontrolės. Reikia žmones aktyvinti.
- ❖ Šiauliai – vilties miestas.
- ❖ Atsitiktinių susitikimų nebūna. Jis niekada nėra savo kabinete tiek ilgai kalbėjęs su mokiniais. Vadinasi, „Romuvos“ gimnazistėms – žurnalistėms labai pavyko. Pokalbis su miesto meru joms padarė didelį įspūdį. Jos stebėjosi mero paprastumu.

- ❖ Elektroninė erdvė ir jauni-mas – dvi stiprios jėgos. Per daug netei-sybės šiame pasaulyje, todėl jame labai reikalingas jaunimas, nes jis pramuša tą užsistovėjusią terpę. Tie miestai, tos valstybės, kurie moka susikalbėti su jaunimu, jie turi ateitį. Jaunimas daug ką avansu duoda savo šaliai.
- ❖ Meras: „Nekenčiu kostiumų. O dabar esu priverstas dėvėti juos kas dieną. Bet pripratau.“ ☺
- ❖ Mero Artūro Visocko mintis - *„Kad kažkuo taptum, turi daug ką iškęst“.*

Taigi mes supratome vieną svarbų dalyką – bet koks kelias – mokinio, mokytojo, politiko, direktoriaus – nėra lengvas. Kuo daugiau galių turi – tuo daugiau ir atsakomybės. Jei nori būti gerai jaustis – stenkis dėl žmonių ir nelauk padėkos. Padėka įvairiais pavidalais ateina vėliau. Ir svarbiausia – VISKĄ DARYK SU MEILE.

Merą kalbino „Romuvos“ gimnazijos jaunosios žurnalistės **Guoda Karlikauskaitė, Gabrielė Imbrasaitė, Greta Grušaitė, Laneta Pakštytė** ir gimnazijos mokytoja **Rasa Malinauskienė**.

2018 metų kovo 15 diena